

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Capvt V. De Confeßione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

In illa includitur, non esse adscribendam. y illam verò *Contritionem imperfectam*, quæ Attritio dicitur, quoniam vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennæ & pœnarum metu communiter concipitur, si voluntatem peccandi excludat, cum spe veniæ; declarat, non solum non facere hominem hypocritam & magis peccatorem, verum etiam donum Dei esse & Spiritus Sancti impulsum, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantum mouentis, quo pœnitens adiutus viam sibi ad iustitiam parat. Et quamuis sine Sacramento Pœnitentiæ per se ad iustificationem perducere peccatorem nequeat; tamen ad Dei gratiam in Sacramento Pœnitentiæ impetrandam disponit. Hoc enim timore vtiliter & concussi Niniuitæ, ad Ionæ prædicationem, plenam terroribus, pœnitentiam egerunt, & misericordiam à Domino impetrarunt. Quamobrem quidem calumniantur Catholicos scriptores, qui tradiderint Sacramentum Pœnitentiæ absq; bono mouentium gratiam conferre: quod numquam Ecclesia Dei docuit, nec sensit. sed & falsò docent; Contritionem esse exortam & coactam, non liberam & voluntariam.

*a Ionæ 3.
Matth. 12.
Luc. 11.
e. quamobrè,
de pœn. dist. 10.*

REMISSIONES.

*V*ide Pat. Henric. in sum. lib. 4. cap. 17. cum seqq. Balduin. Juniorum super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 2. c. 3. Pat. Aegid. de Sacram. tom. 1. q. 68. n. 30. & tom. 2. disp. 1. dub. 2. n. 13. Petr. Ledes. in sum. p. 1. tract. de Pœnitentiâ, cap. 4. & 7. P. Luc. Pinell. de Sacram. Pœnitentiæ tract. de Contrit. §. *De detestatio.* Vide P. Paul. Comitoli. responsorum moral. lib. 4. q. 32. num. 2. vers. Qui verò. y *illam verò Contritionem imperfectam, &c.* Vide Pat. Henric. in sum. lib. 4. cap. 17. §. 4. & c. 26. §. 5.

CAPVT V.

De Confessione.

*b Luc. 11. &
17. Iac. 1.
1. Ioh. 1.
infra Can. 6.*

*E*X institutione Sacramenti Pœnitentiæ iam explicata, vniuersa Ecclesia semper intellexit institutum etiam esse à Domino integram peccatorum Confessionem &

& omnibus post Baptismum lapsis iure diuino necessariâ
 existere: quia Dominus noster Iesus Christus, a terris
 ascensus ad cœlos, sacerdotes sui ipsius vicarios reli-
 quit, tamquam præfides & iudices, ad quos omnia mor-
 talia crimina deferantur, in quæ Christi fideles cecide-
 rint: quo, pro potestate Clauium remissionis aut reten-
 tionis peccatorum, sententiam pronuncient. Constat e-
 nim, sacerdotes iudicium hoc, incognita causa, exercere
 non potuisse, neque æquitatem quidem illos in pœnis in-
 iungendis seruare potuisse, si in genere dumtaxat, & non
 potius in specie, ac sigillatim, sua ipsi peccata declara-
 sent. *b* Ex his colligitur, oportere à pœnitentibus *β* omnia
 peccata mortalia, quorum *γ* post diligentem sui discussionem
 conscientiam habent, in confessione recenseri, etiamsi
 occultissima illa sint, & tantum aduersus duo ultima
 Decalogi præcepta commissa, quæ nonnunquam ani-
 mum grauius sauciant, & periculosiora sunt ijs quæ in
 manifesto admittuntur; nam venialia, quibus à gratia
 Dei non excludimur, *d* & in quæ frequentius labimur,
 quamquam rectè & vtiliter, citraque omnem præsum-
 ptionem in Confessione dicantur, quod piorum homi-
 num vsus demonstrat; taceri tamen citra culpam, mul-
 tisque alijs remedijs expiari possunt. Verùm, cum vni-
 uersa mortalia peccata, etiam cogitationis, *e* homines iræ
 filios, & Dei inimicos reddant; necessum est, omnium
 etiam veniam, cum aperta & verecunda Confessione, à
 Deo querere. Itaque dum omnia, *δ* *ε* quæ memoriæ occurrunt
 peccata, Christi fideles confiteri student, proculdubio
 omnia diuinæ misericordiæ agnoscenda exponunt. Qui
 verò secus faciunt, & scienter aliqua recinent, nihil di-
 uinæ bonitati per sacerdotem remittendum proponunt.
 Si enim erubescat ægrotus vulnus medico detegere,
 quod ignorat, medicina non curat. *ζ* Colligitur præterea,
 etiam eas circumstantias in Confessione explicandas esse,
 quæ speciem peccati mutant: quòd sine illis peccata ipsa
 neque à pœnitentibus integrè exponantur, nec iudici-
 bus innotescant; & fieri nequeat, vt de grauitate crimi-
 nis innotescant; & fieri nequeat, vt de grauitate crimi-

a Ioh. 20.
Matth. 18.
c. veroum. de
pan. dist. 1.
et c. ad huc.
de pœni. dist. 1.

b inf. Can. 8

c Dent. 5

d sup. Sess. 6.
Can. 23. c. ad
huc. et c. de
quotidian. de
pan. dist. 3.

e Ephes. 2

Incipit Tractatus
 de declaratione
 peccatorum

num rectè censere possint, & pœnam, quam oportet, pro illis pœnitentibus imponere, vnde alienum à ratione est, docere circumstantias has ab hominibus otiosis excogitatas fuisse; aut vnâ tantum circumstantiam confitendam esse, nempe peccasse in fratrem. Sed & impium est, Confessionem, quæ hac ratione fieri præcipitur, impossibilem dicere, aut carnificinam illam conscientiarum appellare. Constat enim, nihil aliud in Ecclesia à pœnitentibus exigere, quàm vt, postquam quisque diligentius se excusserit, & conscientia suâ sinus omnes & latebras explorauerit, ea peccata confiteatur, quibus se Dominum & Deum suum mortaliter offendisse meminerit; reliqua autem peccata, quæ diligenter cogitanti non occurrunt, in vniuersum, eadem Confessione inclusa esse intelliguntur: pro quibus fideliter cum Propheta dicimus: *a*

a Psal. 141.

Ab occultis meis munda me Domine. Ipsa vero huiusmodi Confessionis difficultas, ac peccata detegendi verecundia, grauis quidem videri posset, nisi tot tantisque commodis & consolationibus leuaretur, quæ omnibus, dignè ad hoc Sacramentum accedentibus, per Absolutionem certissimè conferuntur. *x.* Caterum, quò ad modum confitendi secretò apud solum sacerdotem, et si Christus non vetuerit, quin aliquis in vindictam suorum scelerum, & sui humiliationem, cum ob aliorum exemplum, tum ob Ecclesie offensæ ædificationem, delicta sua publicè confiteri possit: non est tamen hoc diuino præcepto mandatum, nec satis consultè humana aliqua lege præciperetur, vt delicta, præsertim secreta, publica essent

b Conc. Cabilien. c. 33.

Confessione aperienda. Vnde cum à sanctissimis *b* & antiquissimis Patribus, magno vnanimiq; consensu secreta Confessio sacramentalis, qua ab initio Ecclesia sancta vsa est, & modò etiam vitur, fuerit semper commendata; manifestè refellitur inanis eorum calumnia, qui eam à diuino mandato alienam, & inuentum humanum esse, atque à Patribus in Concilio Lateranensi congregatis initium habuisse docere non verentur. Neq; enim per Lateranense Concilium Ecclesia d statuit, vt Christi fideles

c infra Con. 8. c. 14.

d Conc. Lateran. sub Innoc. III.

cap. 21. c. 6.

mnu vtriusque, de pœn. c. remiss.

con-

confiterentur, quod iure diuino necessarium & institutum esse intellexerit; *sed ut præceptum Confessionis, saltem semel in anno, ab omnibus & singulis, cum ad annos discretionis peruenissent, impleretur.* Vnde iam in vniuersa Ecclesia, cum ingenti animarum fidelium fructu, obseruatur mos ille salutaris confitendi, sacro illo & maximè acceptabili tempore Quadragesimæ: quem morem hæc S. Synodus maximè probat & amplectitur, tamquam pium & meritò retinendum.

DECLARATIONES.

1. Ceterum, quò ad modum confitendi secreto apud solum Sacerdotem.]
Die 20. Jun. an. 1602. in generali congregat. S. N. Vniuersalis Inquisitionis habitè in palatio Apostolico in monte Quirinali coram S. D. N. Domino Clemente diuina providentia Pap. VIII. proposita questione: Vtrum liceat per literas seu per internuntium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri: & ab eodem absente absolutionem obtinere: SS. auditis votis Patrum Theologorum, & re cum Illustriss. & Reuerendiss. Cardinalib. contra hæreticam prauitatem generalib. inquisitoribus maturè ac diligèter considerata, hanc propositionem, scil. *licere per literas seu internuntium confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere:* ad minus vti falsam, temerariam & scandalosam damnauit & prohibuit: præcepitque, ne deinceps ista propositio publicis priuatisquelectionibus, concionibus & congressibus doceatur, neve vquam tanquam aliquo casu probabilis defendatur, imprimatur, aut ad praxim quouis modo deducatur. Quod si quis illam docuerit, defenderit, imprimi fecerit, aut de ea etiam disputationem tractauerit, ni forsan impugnando, seu ad praxim directè vel indirectè dixerit, præter excommunicationem late sententiæ, quam ipso facto incurrat, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque dignitate fulgente, etiam S. R. E. maiori pœnitentiario, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolui, alijs etiam pœnis arbitrio infligentis subiaceat.

REMISSIONES.

1. Vide Nau. in man. c. 2. nu. 1. ad 5. & c. 2. nu. 30. & 34. & c. 27. n. 269. & in sum. de pœnit. dist. 1. n. 18. P. Henriq. in sum. lib. 5. ca. 1. Petr. Ledesm. in summ. p. 1. tract. de Sacram. Pœnit. c. 8. à principio, P. Luc. Pinell. de Pœnit. Sacram. tract. 2. de Confessione, c. 1. cum seqq. P. Ægid. de Sacram. & censur. to. 2. disp. 4. à n. 27. P. Valer. Regin. in praxi fori pœn. lib. 6. à n. 28.

§ *Omnia peccata mortalia.*] Quòd laici, qui tantum habent venia-
lia, non obligantur per se confiteri, cum non sint materia necessaria,
tenent omnes. Regulares tamen videntur ex statuto, & consuetudi-
ne obligari sub veniali, vt aliquod ex his fateantur semel in mense,
aut ex alijs à quibus iterum fuerat absolutus; quia videtur aliquo
modo confiteri eo tempore, resoluunt P. Henriq. li. 4. cap. 4. in fine,
P. Azor. inst. moral. p. 1. li. 7. c. 28. q. 3. P. Soar. tom. 4. disp. 36. sect. 3. n. 6.
P. Valeri. Reginald. d. lib. 6. num. 44. P. Ægid. d. tom. 2. disput. 5. à num.
51. P. Luc. Pinell. d. tract. 2. de Conf. cap. 7. dub. 2. & ca. 8. post princip.
¶ *Post diligentem sui discussionem.*] Quòd pœnitens præmittere de-
beat debitam, & diligentem conscientiaè discussionem, post multos,
quos refert, docent P. Henriq. li. 5. c. 5. à princip. Petr. Ledesm. d. tract.
de Pœnit. c. 16. cõncl. 6.

¶ *Quæ memoria occurrunt.*] Vide Nau. in man. c. 21. n. 35. P. Henriq.
d. lib. 5. c. 3. §. 4.

¶ Vtrum si quis in confessione facta hoc anno aliqua peccata mor-
talia omiserit per obliuionem excusabilem, vel aliquam causam ra-
tionabilem, teneatur vt præcepti Ecclesiastici statim confiteri e-
dem peccata? Negant post Victor. & Nauarr. P. Valer. Reginald. d.
praxi fori pœnit. lib. 6. num. 49. P. Luc. Pinell. d. tract. 2. de Confess.
c. 7. dub. 3.

¶ *Colligitur præterea etiam eas circumstantias, &c.*] Vide Nauarr.
Man. cap. 6. num. 3. & in cap. Consideret, de Pœnit. dist. 5. num. 10.
cum seqq. Pat. Henriq. in sum. lib. 5. cap. 6. cum seqq. Sayr. in clar.
reg. lib. 2. cap. 3. P. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 110. cum seqq. P. Æ-
gid. d. tom. 2. disp. 7. num. 8. cum sequentib. Petr. Ledesm. d. tract. de
Pœnit. cap. 18. P. Luc. Pinell. de Pœnit. Sacram. tract. 2. de Conf. cap. 7.
cum seqq.

¶ *Sed vt præceptum confessionis saltem semel in anno ab omnibus, &c.*
Concordat cap. Omnis vtriusq; sexus, de Pœnit. & Remiss. Vide P.
Henriq. in sum. li. 4. c. 3. §. 2. lit. I. P. Ægid. d. tom. 2. disp. 5. à num. 45.
P. Luc. Pinell. d. tract. 2. de Confess. c. 7.

¶ An hic annus computetur à Paschate vsque ad Pascha? Affir-
mant Pat. Soar. tom. 4. disput. 36. sect. 3. num. 8. P. Azor. instit. mo-
ral. p. 1. lib. 7. cap. 28. quæst. 6. P. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 56. P.
Ægid. d. disput. 5. num. 56. P. Luc. Pinell. d. tract. 2. de Confess. cap. 7.
dub. 1.

¶ An satisfaciatur huic præcepto quocunque anni tempore confite-
ndo? Negant Victor. in sum. num. 137. P. Henriq. lib. 4. cap. 4. num. 7.
P. Valqu. quæst. 90. art. 3. dub. 1. num. 5. & 15. P. Ægid. d. disp. 5. num. 57.
cum seqq.